

РЕШЕНИЕ

№ 9

гр. Малко Търново, 06.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МАЛКО ТЪРНОВО, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Пламен М. Дойков

при участието на секретаря Дора Ж. Папуджикова
като разгледа докладваното от Пламен М. Дойков Административно
наказателно дело № 20232140200029 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59д – 63д от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба, подадена от А. М. А., ЕГН: ***** , с. Равадиново, ул. „Стр.“ № 42 чрез адв. А. А., АК гр. Бургас, гр. Бургас, ул. „О.“ № 85 срещу Наказателно постановление № 23-0299- 000019 от 13.03.2023г., издадено от М. Т., Началник РУ Малко Търново, с което на жалбоподателя на основание чл. 175, ал.1, т. 5 от ЗДвП и чл. 183, ал. 2, т. 11 от ЗДвП са му наложени следните наказания: глоба в размер на 150лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2месеца; глоба в размер на 20.00лева. Наказанието е наложено на А. А. за това, че на 01.02.2023г. в гр. Малко Търново на ул. „Янко Карагяуров“ № 5, като водач на л.а. „Ауди А3“ с рег. № А****МВ, при маневра „движение на заден ход“ не се съобразява с паркирания л.а. „Форд“ с рег. № А****КС и допуска ПТП. След ПТП водачът е напуснал мястото, като са причинени материални щети по двете МПС , без пострадали лица. Наказващият орган е квалифицирал извършеното като деяния по чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и чл. 40, ал. 1 от ЗДвП.

Недоволен от така наложеното наказание, А. М. А. обжалва наказателното постановление чрез адв. А.. В жалбата се твърди, че издадените АУАН и НП са в противоречие с материалния закон, нарушават процесуалните правила, необосновани и неправилни. Нарушени били императивните изисквания на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. В АУАН и НП не били описани обстоятелствата, при които е извършено нарушението , налице била обща формулировка , формално преписана от закона. В съдебно заседание наказаният не се явява , представлява се от адв. А., АК гр. Бургас. Защитникът поддържа жалбата. Твърди се, че на процесната дата А. е бил в гр. Малко Търново. Между групата, в която е бил наказания и друга група роми от града бил възникнал конфликт, сбиване, което накарало А. да се качи в лекия автомобил и да потегли незабавано, като при маневра назад ударил

друго превозно средство. А. не бил усетил настъпилото ПТП, материалните щети били малки. Жалбоподателят се насочил към с. Равадинова, като на КПП „Босна“ бил спрян за проверка и му бил съставен АУАН за извършеното. Моли се за отмяна на наложеното наказание. Алтернативно се иска намаляване на наказанието към минимално определените по закон размери.

Административнонаказващият орган не се представлява, не изпраща становище.

Районна прокуратура гр. Бургас, ТО Малко Търново, не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази доводите и възраженията на страните, намира за установено следното:

От фактическа страна:

На 01.02.2023г. свидетелят М. К. К., младши автоконтрольор при РУ Малко Търново, изпълнявал служебните си задължения, като бил уведомен за настъпило ПТП в гр. Малко Търново. К. получил информация за настъпило ПТП на ул. „Янко Карагяуров“. К. посетил мястото и установил л.а. „Форд“ с рег. № А****КС, паркиран пред дом № 5, Свидетелят възприел, че по автомобила има щети – по задна дясна врата и праг. Информацията за автомобила причинил ПТП била подадена на тел. 112, като съдържала данни за марката, модела и регистрационния номер на лекия автомобил. На полицейските служители на КПП Босна било разпоредено да спрат автомобила за проверка на водача. Полицай Д. Н. сочи, че около 10 – 15 минути след получаване на информацията за автомобила са забелязали и спрели посоченото МПС. Пред свидетеля Н. А. признал, че е допуснал ПТП и е напуснал мястото на инцидента. Наказаният обяснил, че се бил стреснал и избягал. В обясненията си пред полицейските служители на КПП Босна казал, че имал спречкване с хора от гр. Малко Търново и по тази причина избягал. На място пристигнал и полицай К., който съставил против водача А. М. А. АУАН бл. № 005965/ 02.02.2023г., предявил го на водача, който го подписал, като вписал, че няма възражения. Пред свидетеля К. А. не обяснил, че е бил гонен и нападат. А. обяснил на К., че при маневрата назад не е видял другия автомобил. В законоустановения срок срещу А. М. А. било съставено оспореното Наказателно постановление № 23-0299- 000019 от 13.03.2023г.

По делото е приложено сведение от А. М. А. от 02.02.2023г., в което наказаният сочи, че е бил в гр. Малко Търново, когато при него и приятелите му дошли непознати момчета, които ги нападнали. А. и приятелите му започнали да бягат, качили се в лекия автомобил, като непознатите започнали да удрят по превозното средство. А. се притеснил и при маневрата назад ударил другия лек автомобил.

По делото е изискана и приложена справка от РУ Малко Търново, от която се установява, че от страна на А. А. няма подавани жалба или сигнал за посоченото в сведението.

От справката за нарушител/ водач на А. М. А. се вижда, че наказаният е правоспособен водач, наказван по ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед събраните по делото доказателства: АУАН бл. № 005965/ 02.02.2023г., Наказателно постановление № 23-0299- 000019 от 13.03.2023г., справка за нарушител/ водач, сведение от 02.02.2023г. от А. М. А., справка рег. №

299000- 466/ 11.04.2023г. на РУ Малко Търново, свидетелските показания на разпитаните в хода на съдебното следствие М. К. К. и Д. Н. Н..

От правна страна:

Жалбата е процесуално допустима, подадена от лице имащо правен интерес, чрез наказващия орган, в законоустановения по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН за това 14 -дневен срок. При съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения довели до засягане правото на защита на наказания, което да е самостоятелно основание за отмяна на процесното наказателно постановление, а съставените съдържат нужните реквизити по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Разгледана по същество е **неоснователна**.

От събраните по делото доказателства по безспорен начин се установи, че на 01.02.2023г., около 22.14часа, в гр. Малко Търново А. М. А. е управлявал л.а. „Ауди А3“ с рег. № А****МВ и при маневра , движение на заден ход е допуснал ПТП с друг лек автомобил – паркирания „Форд“ с рег. № А****КС. Съгласно чл. 40, ал. 1 от ЗДвП, преди да започне движение назад, водачът е длъжен да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението. В настоящия случай се установи, че А. е започнал маневра в нарушение на посочената разпоредба, което е довело и до настъпване на ПТП с паркирания лек автомобил „Форд“. Съгласно §6, т. 30 от ДР на ЗДвП, „пътнотранспортно произшествие“ е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети. Установено е, че са причинени материални щети по двете МПС – както по л.а. „Ауди“, управляван от А. , така и по л.а. „Форд“. А. не отрича, че е усетил удара с другия автомобил и е бил наясно, че е причинил материални щети по него. Независимо от причиненото наказание е напуснал гр. Малко Търново без да изпълни задълженията си по чл. 123 от ЗДвП. Изрично в чл. 123, ал. 1, т. 3 , б. „а“ от ЗДвП е посочено, че когато при ПТП са причинени само имуществени вреди , водачът следва да окаже съдействие за установяване вредите от произшествието. А. се позовава на това, че е бил нападател от непознати за него хора, но от събраните гласни и писмени доказателства не се установява в действителност да е имало конфликт, който да се застрашавал здравето или живота на жалбоподателя. Каквито и действия да са извършили посочените от него лица, не се сочат и не са събрани доказателства чрез които да се обоснове напускането на произшествието от А., т.е. това да е станало при крайна необходимост по чл. 8 от ЗАНН. Наред с това А. е имал възможност да уведоми РУ Малко Търново за станалото, но той не е сторил това, а напротив- напуснал е града. Наказанието е имал възможност да уведоми полицейските служители в гр. Малко Търново за твърдяното нападение срещу него и приятелите му, а също така и за причинените щети вследствие на маневрата. Това не е сторено, а А. напускайки мястото на произшествието е нарушил и нормата на чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, а следвало без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието.

По отношение на наложените наказания. Разпоредбата на чл. 183, ал. 2, т. 11 от ЗДвП указва, че се наказва с „глоба“ в размер на 20.00лева водач, който нарушава правилата за движение назад. Наказанието е с абсолютно определена санкция и налагайки глоба в този размер АНО точно е определил

наказанието на А.. Относно нарушението по чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП в чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП законът дава възможност наказанието да се определи в рамките на лишаване от право да се управлява МПС за срок от 1 до 6 месеца и глоба в размер от 50 до 200 лева. Наказващият орган е наложил на А. глоба в размер на 150 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца. Настоящия състав намира наказанията за правилно определени, съобразени с деянието и личността на наказания. Видно от приложената справка за нарушител / водач А. М. А. е наказван няколко пъти с наказателно постановление и фишове по реда на ЗДвП. От справката става ясно, че А. често нарушава правилата на ЗДвП, като е правоспособен водач едва от 13.10.2022г. Последното сочи, че А. още от придобиването на правоспособност е започнал да нарушава правилата на ЗДвП, не зачита установените правила касаещи сигурността на транспорта. Наред с това А. не е имал намерение да уведоми службите на МВР за настъпилото ПТП. Противното може да се заключи от цялостното му поведение, като след напускане на гр. Малко Търново А. е имал възможност да направи това по множество начини – чрез сигнал до тел. 112, лично явявайки се в управление на МВР или уведомявайки някой от постове на МВР по пътя си. Наказанието не е сторил това и до реализиране на отговорността му се е стигнало едва след спирането му на КПП Босна. По горните съображения, отчитайки обществената опасност на деянието и личността на дееца, настоящия състав намира за неприложима и разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Водим от горното настоящия състав намира жалбата за неоснователна. Следва наказателното постановление да се потвърди изцяло.

Страните не са направили искания за присъждане на разноски.

Водим от горното и на осн. чл.63, ал.2, т. 5 от ЗАНН

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Наказателно постановление № 23- 0299-000019 от 13.03.2023г., издадено от М. Т., Началник РУ Малко Търново, с което на А. М. А., ЕГН: *****, с. Равадиново, ул. „Стр.“ № 42, на основание чл. 175, ал.1, т. 5 от ЗДвП са наложени наказания „глоба“ в размер на 150.00 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 2 месеца за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 от ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 20.00 лева за нарушение на чл. 40, ал. 1 от ЗДвП, като правилно и законосъобразно.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Бургас в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – Малко Търново: _____